

paa Sagen, men dette vakte, som vi alle ved, Utilfredshed i betydelig Grad hos vore Trafikfolk, Tjenestemændene, og yderligere bestred man Ordrens Lovlighed, idet man mente, at en saadan Ordre først skulde forhandles mellem Tjenestemændene og Generaldirektionen. Den højtærede Minister har senere lovet, at en saadan Forhandling skulde komme i Stand, og skønt jeg indrømmer, at dette er et Spørgsmaal af noget mere intim, administrativ Natur end dem, jeg plejer at have med at gøre, og skønt jeg ikke gerne vil blande mig saa meget i Administrationen, kan maaske den Omstændighed, at den Kreds for hvilken jeg er Folketingsmand, har overmaade mange Tjenestemænd i sin Midte, undskyldte, at jeg spørger den højtærede Minister, om han ikke agter at lade disse Forhandlinger om, hvad der skal betales for Fridagene, finde Sted snarest muligt.

Det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Svendson) kom en Del ind paa de Udtalelser, som det ærede Medlem fra Saks-købing (Rørdam), forleden fremførte angaaende Livsforsikring. Det ærede Medlem fra Ruds-Vedby sagde som Undskyldning for, at han tog fat paa denne Sag, at han ikke havde noget som helst at gøre hverken med private Livsforsikrings-selskaber eller anden Forsikring, han stod ganske frit i saa Henseende. Jeg maa sige lige det modsatte, jeg staar midt i Livsforsikringsarbejdet, og jeg mener, at det er en særlig Grund for mig til at tage de Udtalelser, det ærede Medlem fra Saks-købing fremkom med, lidt under Behandling. Som praktisk Livsforsikringsmand kan jeg ikke godt lade være med at svare det ærede Medlem, skønt jeg egentlig allerhelst vilde være fri, idet jeg havde haabet, at hele „Tryg“-Affæren havde kunnet undgaa at blive draget frem ved Finanslovsforlaget første Behandling. Men det ærede Medlem fra Saks-købing vilde det altsaa anderledes.

Det ærede Medlem fra Saks-købing's Foredrag omhandlede efter min Mening tre Ting, for det første, at Staten burde overtage al Livsforsikring, for det andet en Lovprisning af Selskabet „Tryg“ og en Beklagelse af, at „Tryg“ bliver forurettet, og endelig en endnu større Lovprisning af „Tryg“s forhenværende Direktør, Hr. Ole-

sen. Jeg tror, at det ærede Medlem fra Saks-købing har gjort alle tre Parter en daarlig Tjeneste ved at fremdrage Sagen her. Det ærede Medlem fra Saks-købing udtalte, at Forskellen paa, hvad de private Selskaber brugte til Erhvervelsesprovision til at erhverve nye Forsikringer, og hvad Statsanstalten brugte til samme Formaal, var overordentlig stor, hvad den ogsaa er. Det ærede Medlem kom til det Resultat, at medens de private Selskaber bruger 55 Kr. for hver 1,000 Kr.s Forsikring, kan Statsanstalten nøjes med 20 Kr. pr. 1,000 Kr., og hvis man ser paa 1914, er Tallet endogsaa steget til 63 Kr. pr. 1,000 Kr. for de private Selskaber, medens Statsanstalten endnu staar med 20 Kr. pr. 1,000 Kr., altsaa 20 pro mille. Dette anførte det ærede Medlem som Bevis for, at Statsanstalten arbejder betydeligt billigere og mere fordelagtigt for de forsikrede end de private Selskaber. Det er fuldkommen rigtigt, derom er der ingen Tvivl, men medens jeg — i Modsætning til det ærede Medlem fra Ruds-Vedby — kan være enig med det ærede Medlem fra Saks-købing i, at det kunde være ganske rimeligt og fornuftigt, om Staten overtog al Livsforsikring, kan jeg ikke tie stille til denne Sammenligning mellem Statsanstaltens og de private Selskabers Erhvervelsesudgifter. Det ærede Medlem maa, hvad ogsaa det ærede Medlem fra Ruds-Vedby var inde paa, erindre, at Statsanstaltens Virksomhed falder i to Dele; for det første forsikrer Statsanstalten alle Embeds- og Bestillingsmænd, og for samtlige disse tvungne Forsikrings Vedkommende betaler Statsanstalten ingen Erhvervelsesprovision, og for det andet tegner Statsanstalten Forsikring ganske som de øvrige Selskaber; men de private Selskaber maa udelukkende holde sig til den private Tilgang. Som Følge deraf kan det ærede Medlem ikke foretage en Sammenligning mellem Statsanstaltens og de private Selskabers Erhvervelsesudgifter, medmindre han regner ud, hvor store Statsanstaltens Erhvervelses- og Administrationsudgifter er for de Forsikringer, som ikke er pligtige; i saa Fald kunde det ærede Medlem anstille en passende og, om jeg saa maa sige, lovlige Sammenligning mellem, hvad Statsanstalten og de private Selskaber bruger, og jeg kan forsikre det